

[Berlau]

drig nogen sinde vil få nogen som helst virkning. Rederne ønsker at komme af med danske søfolk med henblik på at få den billigst mulige slavearbejdskraft om bord i skibene. Hvorfor skulle de ikke gøre det, hvis Danmark som nation stiller sig til rådighed og lader sit flag bruge til den slags ting? Så er det jo lovligt at gøre noget sådant.

Lovforslaget indebærer racediskrimination. Vi har jo altid i Danmark haft det sådan, at udlændinge, som var ansat i danske virksomheder, blev ansat efter danske overenskomster, men nu er det statsborgerforholdet, der skal afgøre tingene, og lykkes det Danmarks Rederiforening at finde en statsdirigeret fagforening i Polen eller en fagforening under diktaturstyre i Korea, som er villig til at skrive en overenskomst på det lavest mulige niveau, kan ingen anden komme og hævde, at de har ret til overenskomst på dette område.

Sådan er lovforslaget uhjælpeligt udarbejdet, og det indebærer, at det vil blive rene slaveleje, alt dette, som FN, ILO og andre har bekæmpet i årevis, og hvor Danmark har stillet sig i spidsen ved selskabelige lejligheder og holdt tordentaler om Skandinavien og vores frihed heroppe. Alt dette vil vi tillade sker med Dannebrog hængende agter og med denne regering som garant.

Jeg håber så sandelig, at vi under udvalgsarbejdet om dette vil få mulighed for at få flertallet i dette Folketing til at forstå, at det ikke er den vej, der skal spadseres ad for så vidt der skal diskuteres skibsfartspolitik.

Jeg ved godt, at jeg har knap så meget tid igen, som jeg har haft, og jeg skal derfor skynde mig videre til mit andet emne, besætningslovforslaget.

Det er blevet fremsat her, og det er nu en ren minimumsbemandingslov. STCW-konventionen vedtog Danmark og bemærkede, at hvis vi laver den sådan her, så kan ulandene ratificere den. Det er altså det niveau, vi nu skal befinde os på i Danmark: det, ulandene kan ratificere. Vi sagde, at vi er villige til at gøre sådan, for vi har nationale regler, men vi laver det sådan, at ulandene kan være med.

Det samme gælder den bestemmelse, man lægger an til i sømandsloven, om indførelse af fri hjemrejse først efter 12 måneder. Danske vil man muligvis lade komme hjem efter 12 måneder, men udlændinge må selv klare sig hjem

verden over. Igen er der tale om minimumskrav, for at ulandene skulle kunne ratificere det.

Jeg kan tage mit andet indlæg bagefter, for jeg har meget endnu, hr. formand.

Formanden:

Ja, formanden var endda yderst liberal.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Med hensyn til nogle af de seks lovforslag, vi her behandler, har jeg en klar fornemmelse af, at der er et solidt flertal. Med hensyn til andre stiller det sig lidt mere tvivlsomt, idet der er klare tilhængere, og der er dem, der er mindre begejstrede.

I denne forbindelse synes jeg nok, at hr. Larsen-Ledets indlæg var overordentlig velafbalanceret. Det var et indlæg, som bar præg af virkelig forståelse for at få løst nogle problemer, uden at man i alle detaljer kunne se, hvorvidt det forslag, som her er fremsat, tilgodeser dette ønske.

Jeg er helt sikker på, at den videre gang omkring dette forslag fuldt ud vil bekræfte, at det, der er tale om her, er et forslag, som har helt klare ønsker.

Men intet er jo af en sådan art, at det ikke også har visse ulemper. Jeg skal gerne erkende her, at det ikke er med begejstring, regeringen ser sig nødsaget til at lovgive på et overenskomstmæssigt område. Men alternativet til at gøre noget på dette område står lysende klart for enhver. Det kan vi se for så vidt angår den udvikling, der er sket her i landet i en periode. Det kan med al tydelighed påvises igennem det, der er sket i udlandet.

Hvis man sætter sig hen og i småfornærmethed over, at man skal bryde nogle lanser på nogle områder, ikke ønsker at gøre dette, ja, så påtager man sig et ansvar, som er overordentlig stort, for, at vores fjerdestørste erhverv kommer til at tilhøre fortiden og ikke vil findes i den danske fremtid.

Hvem er vi, som er den generation, som ikke ønsker at give sådanne vilkår for et årtusindgammelt erhverv i Danmark, som har sådanne traditioner, ikke bare i henseende til vort erhvervsliv, men også i henseende til vor kultur? Vi har her i Folketinget en forpligtelse over for at sikre sådanne omstændigheder, at dette erhverv kan videreføres. De uomgængelige kon-